دعای امام زمان علیه السلام

(توقیعِ حسین‌بن‌روح)

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيم

اللّٰهُمَّ إنّي أسألُك بِالمَولودَينِ في رَجَبٍ محمّدِ بنِ عَلي الثّاني و ابنِهِ عَلي بنِ مُحَمَّدٍ المُنتَجَب

بارإلها، از تو مسألت دارم به‌حقّ دو مولودِ ماه رجب: محمّدبن‌علیّ ثانی (امام جواد علیه‌السلام) و فرزند برگزیده‌اش علیّ‌بن‌محمّد (امام هادی علیه‌السلام)

و أتَقَرَّبُ بِهِما إلَيك خَيرَ القُرَب

و به‌وسیلهٔ آنها به‌سوی تو تقرّب می‌جویم به بهترین تقرّب‌ها

يا مَن إلَيهِ المَعروفُ طُلِبَ و فيما لَدَيهِ رُغِب

ای آنکه هر احسانی را فقط از او خواهند، و [همگان] فقط به آنچه نزد اوست مشتاق‌اند

أسألُك سُؤالَ مُقتَرِفٍ مُذنِبٍ قَد أوبَقَتهُ ذُنوبُهُ و أوثَقَتهُ عُيوبُه

از تو درخواست می‌کنم مانند درخواستِ جرم‌پیشهٔ معصیت‌کاری، که گناهانش او را به هلاکت کشانده، و عیب‌هایش او را در بند کشیده است

فَطالَ عَلَي الخَطايا دُؤوبُهُ و مِنَ الرَّزايا خُطوبُه

پس مدت‌های مدید بر خطاها خو گرفته، و کارش با رنج و مصیبت قرین است

يسألُك التَّوبَةَ و حُسنَ الأوبَةِ و النُّزوعَ عَنِ الحَوبَة

که از تو توبه، و بازگشتِ زیبا و بیرون آمدن از گناه را درخواست می‌کند

و مِنَ النّارِ فَكاك رَقَبَتِهِ و العَفوَ عَمّا في رِبقَتِه

و می‌خواهد که او را از آتش دوزخ برَهانی، و از آنچه بر ذمهٔ اوست بگذری

فَأنتَ مَولاٰي أعظَمُ أمَلِهِ و ثِقَتِه

چرا که تو ـ ای مولای من ـ بزرگترین امید و تکیه‌گاه او هستی

اللّٰهُمَّ و أسأَلُك بِمَسائِلِك الشَّريفَةِ و وَسائِلِك المُنيفَة

و خداوندا، از تو درخواست می‌کنم به‌حقّ مسائل شریف و اسبابِ والای تقرّب به‌سویت

أن تَتَغَمَّدَني في هٰذا الشَّهرِ بِرَحمَةٍ مِنك واسِعَة و نِعمَةٍ وازِعَةٍ

که در این ماه مرا با رحمتی گسترده و نعمتی فراگیر از سوی خودت در بر بگیری

وَ نَفسٍ بِما رَزَقتَها قانِعَة إلَيٰ نُزولِ الحافِرَةِ و مَحَلِّ الآخِرَةِ و ما هي إلَيهِ صائِرَة.

و جانی [به من عنایت کنی] که به رزق تو قانع باشد، تا آن‌گاه که در گور و جایگاه آخرت و آنچه به‌سوی آن رهسپار است ساکن شود.